

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 51.

Z KRAKOWA DNIA 28 CZERWCA 1829 ROKU w NIEDZIELE.

Z Warszawy d. 20 Czerwca.

Dnia 17go b. m. o godzinie 8 wieczorem przybyli do tutejszey Stolicy Panujący Wielki Xiążę i Wielka Księżna Sasko-Weymarscy; mieszkają w Zamku Królewskim. W orszaku Wielkich Xiążąt znajdują się Adjotanci, Major Bolewicz i Porucznik Eklafstein, Ratca Dworu Fritz, i Stadca Kollegjalny Otto. Onegdaj wrócił z Berlina J. C. M. Wielki Xiążę Następca Tronu.

N. Pan w czasie pobytu swego w Jabłonie raczył W. Paszkowskiego, pełnomocnego Plenipotenta Hrabiny z Xiążąt Poniatowskich Tyszkiewiczowej, udarować pierścieniem brylantowym, a J. Pana Sak, Rządcę Dóbr Jabłonney, złotą tabakierą.

KOMMISSYIA WSPARCIA

W Skutek Naywyższej Jego Cesarsko-Królewskiej Mości Woli z dnia 14 Maja r. b., Reskryptem Rady Administracyney Królestwa mianowana pod prezydencyją:

Biskupa Dulmeńskiego Pawłowskiego,
Koadjutora Dyecezyi Płockiey,

z Członków:

Radcy Stanu, Jenerała Brygady Darewskiego, i

Adolfa Hrabiego Hussarzewskiego, Kammerjunkra Dworu Jego Cesarsko-Królewskiej Mości, tudzież
Przeznaczonego na Sekretarza do teyże Kommissyji Pawła Sobotowskiego, Sekretarza Bióra Rady Stanu,
podaie do wiadomości publiczney:

że Najjaśniejszy Pan w czasie terażniejszego pobytu Swego w Królestwie Polskiem, nayłaskawiey przeznaczył raczył summę zł: Pol: 200,000 na wsparcie rozdać się mające pomiędzy prawdziwie biedne i nieszczęśliwe osoby, które padły ofiarą niezasłużoney niedoli, zachowując w położeniu swoim nieskazitelne sprawowanie się, a zaniósł próby do podnóżka Tronu o zasiłek pieniężny, lub któreby jeszcze Kommissyia Wsparcia wysledziła i za godne tey dobroczynności uznała.

Pragnąc iak nayskrupulatniey wykonać tę Naywyższą Wolę Najjaśniejszego Cesarza i Króla, Kommissyia Wsparcia, otrzymać się mające, bezpośrednio do Tronu podane próby przez osoby w Warszawie zamieszkałe, zakomunikuje Radcy Stanu, Prezydentowi Municypalności i Policji Miasta Stołecznego Warszawy, niemoryały zaś mieszkających na

provincyi, właściwym Kommissyjom Woiewódzkim będą przesłane, dla powzięcia dokładnych wiadomości względem teraźniejszego stanu, konduity i praw, iakięby proszących godnemi wsparcia czyniły.

Prócz tych osób, które pośpieszyły z podaniem memoryałów do Tronu, chcą Kommissyja ułatwić sposobność korzystania z łaskawego daru Monarchy innym, zostającym również w smutnem położeniu, dozwala do dnia 20 Lipca r. b. praeclusiue podawania prośb na Imie Najjaśniejszego Pana.

Gdy iednak doświadczenie przekonało, iż znaczna część do Kommissyi zwykła się udawać takich osób, które nieznanę z konduity i domowego położenia, całą kwalifikacyją mieszczą w oświadczeniu w prośbie wyrażonem: że potrzebują wsparcia; przeto Kommissyja ostrzega, iż każda podać się mająca do niej prośba, winna być poświadczoną własnoręcznie przez właściwego Kommissarza Cyркуłowego w Warszawie, a na prowincyi przez miejscową Władzę Administracyjno-Policyjną, iako podający zasługiie na żądane wsparcie.

Takie tylko prośby przyjmowane będą codziennie od godziny 4 do 8 po południu w Biurze Kommissyi w Salach Głównego Ratusza miasta Stołecznego Warszawy,

Wszelkie inne nieopatrzone w podobną formalność, lub któreby po terminie prekluzyynym dnia 20 Lipca r. b. podać chciały, za żadne uważane będą; lista bowiem proszących zamkniętą zostanie, i Kommissyja do dalszych przystąpi działań.

W Warszawie na posiedzeniu dnia 16go Czerwca 1829 roku.

Prezydujący w Kommissyi Wsparcia

Biskup Dulmeński Koadjutor Diecezyi Płockiej:

X. Pawłowski.

Sekretarz Kommissyi Wsparcia

P. Subotowski.

JWW. Hr. Krasieński, Jenerał Jazdy, i Hr. Stanisław Potocki, Jenerał Piechoty, Jenerałowie Adjutanci J. C. K. Mości, Senatorowie Woiewodowie, wrócili do Warszawy, pierwszy z Wiednia, a drugi z-Berlina.

Kurs Listów Zastawnych

dnia 16 Czerwca 1829 r.

Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego,

Za Sto złotych w Listach Zastawnych.

Żądano zł: 89 gr. 15

Płacono — 89 — —

Admiral Cesarsko-Rossyyski Greig, złożył Najjaśniejszemu Cesarzowi rapport ośnowy następuiącej, datowany z okrętu Paryż dnia 18,30 Maja 1829 r.

Mam szczęście nayspododanniej dowieść Waszey Cesarskiej Mości o wypadku, któremu w dzieiach morskich nie ma podobnego.

Z nayspododanniestego rapportu moiego pod dniem 15,27 t. m. wyczytałeś Wasza Cesarska Mość, że w dniu 14,26 ieden z naszych brygów Merkury, który kreyserował przy cieśninie Stambulskiej, zostawszy dośćciężniy i okrażony przez dwa nieprzyjacielskie okręty, miał z niemi utarczkę.

Dnia 15,27 bryg ten połączył się z flotą. Stan w którym tam przy był, mając poniszczone korpus, maszty, liny i żagle dowodził o straszney bitwie, którą wytrzymał.

Kapitan statku tego, Kapitan-Porucznik Kazarski, po przybyciu na pokład okrętu donosił o tym wypadku co następuje: Kiedy, z powodu postrzeżonego zbliżania się ku niemu nieprzyjaciela, który się udawał w pogoni za naszymi kreyserami, dowódca fregaty Sztandart, nakazał był, ażeby każdy statek wziął taki kierunek, któryby mu był nayspododniejszy w przyszciu, natenczas bryg Merkury wyszedł na Halfwind R. N. N. W.

mając flotę Turecką na S. S. O. i rozwinał wszystkie żagle; jednakowoż ta odmiana porzeczy nie mogła go oddalić od uganiania oych za nim, i najlepsze statki floty nieprzyjacielskiej, mianowicie dwa okręta, z których jeden o 110 działach, pod banderą Kapitana Baszy, a drugi o 74 działach pod banderą Admiralską, z bliska ścigały za brygiem, i przed drugą godziną z południa znajdowały się od niego o półtora działowego strzału; że zaś w tym samym czasie wiatr umniejsza się, tem bardziej tamował żeglugę, więc Kapitan-Porucznik Kazarski, w nadziei tem rychlejszego oddalenia się, nakazał wziąć się do wiosół, lecz i ta pocieszająca nadzieja niedługo trwała, gdyż o wpół do trzeciej godziny wiatr znów się wzmożł, a okręta zaczęły się przybliżać, dając ognia z przodowych dział swoich.

Widząc zupełnie niepodobną nadzieję uniknięcia i nierówności walki, Kapitan-Porucznik Kazarski zgromadziwszy wszystkich swoich oficerów, złożył radę wojenną, na której Porucznik Prokofiew, z korpusu szturmanów, pierwszy zaproponował, ażeby bryg wysadzić na powietrze; w skutku czego jednomyślnie postanowiono bronić się do ostatka, i nakoniec jeżeli będą połamane maszty, albowież jeżeli będzie w statku taku taki ciężki wady, że ten nie będzie podobnie swoim odciąć, w ówczas bryg ma się zejść z którymkolwiek okrętem nieprzyjacielskim, a ten z oficerów, który jeszcze pozostanie przy życiu, ma zapalić knut-kamerę (skład prochów) i tym celem położony był na windzie brygu pistolet nabity. Poczem dowódca brygu uważał bydl swoją powinnością przypomnieć niższym stopniom, jakie są ich obowiązki względem Cesarza i otczyny, i z zadowoleniem swoim znalazł w tych ludziskich sercach przedsięwzięcie biec się do osta-

tniej kropli krwi. Zaspokojony temi uczuciami całego ekwipażu, Kapitan-Porucznik Kazarski rozkazał przestać robić wiosłami, rozstawił ludzi podług porządku, i nakazał wsiw odciąć szalupę z tyłu brygu wiszącą, rozpoczął ogień z dział tylnych. Wkrótce potem zaczął się spuszać okręt 110 działowy, ażeby zejść prawą stronę, a może nawet dać ognia wzdłuż brygu; lecz ten uniłknął tej zaguby, skierowawszy ku N. Tym sposobem bryg jeszcze około pół godziny znosił ogień z dział przodowych, lecz później znalazł się między dwoma okrętami, z których każdy wystrzelił do niego z dział po dwa razy, i w ten czas zakrzyczano z okrętu Kapitana Baszy: Zdeyście się i podnieście żagle; na co odpowiedziano z brygu ogniem całej artylerji i karabinowym, przy głośnem hurra! Poczem obadwa okręty, podawczy się nieco na tył brygu, przedłużały ciągnąć ogień do w pół do piątej, kulami, knypolami, kurtaczami i brand-kuglami, z których ostatnich jedna paląca się upadła między rąspicę wzniciła pożar, lecz szczęściem tenże w krótkim czasie przytlumiony został.

Przez cały ciąg bitwy, bryg dzielnie się odstrzeliwał, unikając ile było można podłużnych wystrzałów; między tem działając prawym brzegiem swoim przeciwko 110 działowemu okrętowi, przebił w nim Waderstapi i nadweryżył środkowe maszty, przez co okręt ten zamocowawszy trumcele, Grobombramał i Bramal, posunął się ku wiatrowi na lewą stronę i dawszy ognia z całego brzegu zatrzymał się (w dreyfie). Drugi okręt był jeszcze czynny i bił strasznie w spodnią część tyłu brygu, podłużnemi wystrzałami, których ten przez żadne poruszenie nie mógł uniknąć; lecz to do rozpaczki mogącej przynieść położenie, nie dołało osta-

bić stałości mężnego Kazarskiego i jego nieustraszonej kommandy, która nieprzestawała strzelać z dział, i nakoniec udało się im uszkodzić na tym okręcie Grotrusen, przebić For-bram rey i lewy Nok for-marsrey, którego upadnięcie pociągnęło za sobą bokowe żagle na tej stronie rozpuszczone; a wtemczas i ten okręt wyszedł w Beydewind o godzinie 5 1/2.

W czasie tej strasznej i tak nierównej walki, która trwała około trzech godzin, pod okiem całej Tureckiej floty złożonej z 6ciu liniowych okrętów (do których liczby należą i te co atakowały bryg), 2 fregat, 2 korwet, 1 bryga i 3 jednomasztowych statków, z naszej strony mieliśmy 4 ludzi zabitych i 6 ranionych; dziur przebitych w korpusie statku rachując w to i podwodne 22, w mastsztach 16, w żaglach 133, lin przeciętych 148 sztuk; statki wiosłowe i korowada rozbite.

W dokończeniu swojej relacji, Kapitan-Porucznik Kazarski donosi, że ani śmiałości, ani słów nie znajdzie do opisanja całej dzielności ognia, który wytrzymał, a tem mniej do oddania tego odznaczającego się mężstwa, gorliwości i akuratności w wypełnieniu swoich obowiązków, i takich officerowie i niższe stopnie znajdujący się na brygu, dali świetne dowody, i że temu iedyńie, godnemu podziwienia duchowi, który cały ekwipaż ożywił, należy przypisać, przy pomocy Naywyższego, ocalenie bandery i statku Waszey Cesarskiej Mości.

I tak 18stodziałowy bryg Rossyyski w przeciągu trzech godzin walczył z napadkami na niego dwoma ogromnymi okrętami floty Tureckiej, zostającami pod osobistym dowództwem głównych Admiratów, i tych tyle przewyższających w sile przeciwników zmusił do cofnięcia się.

Tak nadzwyczajny wypadek, dowodzą-

cy w naywyższym stopniu waleczność i moc ducha dowódcy brygu i wszystkich stopni na nim znajdujących się, którzy się poświęcili na śmierć, dla zachowania sławy bandery na onym powiewiającej, przewyższa wielką zwyczajną miarę nagrody, którąbym mógł naznaczyć tym ludziom. Dobroć tylko i nieograniczona szczodrobliwość Waszey Cesarskiej Mości, zdoła nagrodzić ten czyn tak chlubny i godny podziwienia. Oddając onych pod Naywyższą decyzją Waszey Cesarskiej Mości, załączam oraz tabellę ludzi, którzy się znajdowali na brygu, niemniej listę imienną officerów.

(podpisano) Admirał Greig.

Z Paryża d. 12 Czerwca.

Onegday odbyła się w St. Cloud pod przewodnictwem Króla rada Ministrów.

Od wniyscia Hr. Portalis do Ministerjum wakujące miejsce Prezesa sądu Kassacyjnego udzielone zostało Hr. Bastard d'Estang. Drugim Prezydentem tegoż sądu po śmierci P. Brisson został P. Boyer, dotychczasowy Radca sądowy.

Monitor zawiera z dnia 10 b. m. urządzenie Intendentur wojskowych. Korpus ten składać na przyszłość będzie część głównego sztabu wojska, to jest z 20 wojskowych Intendentów, 35 Podintendentów pierwszej 50, drugiej, a 80 trzeciej klasy. Stopień Intendentów wojskowych stanowi się między generałem majorem i pułkownikiem, Podintendentów między pułkownikiem i podpułkownikiem, a adjunktów między szefem batalionu i kapitanem.

W Tulonie uzbraianych jest 15 bombowych statków, które w pierwszym tygodniu Lipca wyjdą na morze. Okręty Provence, Zdobywca, fregata Proserpina i korweta Pomona prowadzić będą rzeczony statki, na

których znalazł się do 3000 bomb. Wyprawa ta jest bezwzględnie przeciw Algierowi przeznaczona.

Przybyły do Marsylii okręt z listami z Alexandryi podlega 90 dniowemu kwarantannie, ponieważ jeden z ludzi przy dopomaganiu wyładowania zachorował.

Margr. Pins-Montbrun darował Królowi drągi, które odlane w roku 1490 i przez Karola VIII Kapitułowi Pins darowane zostało.

Baron Gerard otrzymał za obraz koronacyjny 80,000 Fr.

Dnia 1go b. m. korweta Victorieuse odpłynęła do Neapolu, i powiadziła Konsula Francuzkiego do Eginu. — Dnia 5 Kwietnia flotta Rossyjska znajdowała się w Poros i liczyła 4 liniowe okręty, 3 fregaty, 1 korwetę i 2 brygi.

Minister wojenny wydał rozkaz do pomniejszenia o szóstą część brygad konnej i pieszej żandarmeryi.

Posiadamy teraz 50 Ministrów stanu, 57 rzeczywistych Radców stanu, 58 Referendarzów i 30 Audytorów. Tajna rada i stanu składa się z 177 płatnych członków.

Wszystkie zakłady przez Don Augustyna d' Estrange poczynione dla nowego zakonu Trapistów, zamknięte zostały.

Dwóch Neapolitańskich officerów, którzy za polityczne przestępstwa w swej oyczyźnie na kary skazanemi byli, zostali w Korsyce, gdzie oddawna bawili, uwięzionemi. Przybył po nich do Bastii bryg Neapolitański; lecz nie sądzą, aby ich nasz rząd wydał.

Indyjanie Osagowie powrócili tu z swej podróży po różnych krajach, i udać się mają napowrót do oyczyzny.

Projekt do ustawy względem ustąpienia giełdy tutejszej miastu Paryżowi, przyjęty został przez Izbę Parów. Minister skarbowy złożył też Izbie przyjęty przez Izbę Depu-

towanych projekt oznaczający opłatę pocztową od listów.

Izba Deputowanych zdaie się kończyć roztrząsanie budżetu.

Z Madrytu d. 1 Czerwca.

Zakony tutejsze odprawiają żałobne nabożeństwa za duszę zmarłej Królowej.

Nieukontentowanie Ultraroyalistów w Katalonii, powiększa się codziennie mimo licznych uwięzień. W Barcelonie zapelnione są wszystkie więzienia więziami stanu.

Niewiadomo jeszcze czyli rząd nasz poszle wojska do Portugalii lub tylko nad granicę; wszelako mówią, iż grenadyerowie prowincjonalni i ulani gwardyi Królewskiej udadzą się w drogę. Gwardya Królewska jest nowo ubrana; mundury są przepyszne i mundury wojska liniowego wydadzą się przy nich jakby łachmany.

Z Kadyxu piszą, że kraje Barbarackie wystawiają wiele korsarskich okrętów.

Z Lizbony d. 27 Maja.

Rząd nasz odebrał z Londynu wiadomość, że Hr. Barbacena i Margr. Palmella donieśli Ministeryum Angielskiemu o utworzyć się mającey na Terceirze Rejencyi w imieniu Donna Maryi i rzeczony Ministeryum niesprzeciwilo się temu, Dodają także, iż nowo zaciągniona Brazyljska pożyczka 400,000 funtów szterlingów przeznaczoną jest dla tej Rejencyi.

Część więźniów prowadzonych do więzy Juliao została w drodze przez 200 ludzi napadniona, z których wielu zabili. Ciż ludzie złupili tu wczoraj sklep, zabijesz jego właściciela i pomocnika raniwszy.

Don Miguel został na Kapwerdskich wyspach, Bissago, Cacheo i w innych Portugaljskich posiadłościach w Afryce, iako też w Damao w Indyach Królem ogłoszony.

Pięć wojennych okrętów, które dnia 13 Kwietnia powiozły woyska na wyspę Sgo Michała, powróciły tu dnia 12 b. m. Woyska wysiadły tam dnia 2go i były od mieszkańców z radością przyjęte.

Hanowerskiemu Pułkownikowi Bülbw, który był uwięziony, udało się uycić z kraju bez podpisania wyroku, mocą krórego za powtórnem pokazaniem się w Portugallii, miał być na całe życie do Afryki wywieziony.

W różnych miejscach zasły kłótnie pomiędzy Miguelistami i Konstytucjonistami, z powodu których wielu ostatnich uwięziono.

Z Londynu d. 9 Czerwca.

Król cieszy się najlepszem zdrowiem i bywa codziennie na wyścigach konnych w Ascot.

Dnia 6go przedstawiony był J. K. Mofei Xiążę Chartres. Onegdaj odbyła się dwugodzinna gabinetowa rada w wydziale spraw zagranicznych. Tego dnia mieli tam czynność Posłowie Niderlandzki, Pruski i Brazyljski, a wczoraj Posłowie Austriacki, Pruski, Hiszpański i Margr. Barbacena. Wczoraj w wieczór przybyło do tego wydziału pismo od P. Stratford-Canning, poczem Hr. Aberdeen miał naradę z Xięciem Wellington.

Onegdaj P. O'Connell pojechał z Dublinu do Ennis. Obior jego na reprezentanta od hrabstwa Clare jest niezawodny.

— Dnia 13. —

Dnia 10 były u Króla w pałacu St. James wielkie pokoie, a potem odbyła się tajna rada, na której ułożone została mowa, którą Parlament ma być zakończony. Następnie nastąpił świetny obiad. Nazajutrz był wielki bal u J. K. Mci.

Margr. Palmella miewa znowno od 8 dni częste narady z Hr. Aberdeen.

Dnia 11go na parowym statku Superb przybył Goniec Francuzki gabinetowy Delia-

se z piśmem do Posta swiego narodu Xięcia Polignac.

Wczoraj nadeszło pismo od naszego Rezydenta w Egipcie, P. Dawkins, pod dniami 22 z. m., w którym donosi urzędownie o poddaniu się Grekom przez kapitulacyie twierdz Missolongi, Anatolike i Lepanto. Tenże goniec przywiezł pismo od Lorda Kommissarza naczelnego wysp Jonskich. Jenerał Church słożył dowództwo nad woyskiem Greckim i udał się do Eginy, dla rozmówienia się z Prezydentem względem obrażającego onego mianowania Hr. Augusta Capodistrias.

Gazeta Kuryer sądzi, iż nigdy nie było myślą Hr. Capodistrias, Prezydenta Grecyi, zakończyć życie swoje w Grecyi, i prędey lub późniey sprawdził się wieść o złożeniu przez niego tego uszędu.

Handlujący do Turcyi kupcy mieli niedawno posłuchanie u Ministrowi spraw zagranicznych, Hr. Aberdeen, i otrzymać mieli, jak zapewniali, odpowiedź: iż rząd nie dopuści, aby blokada Rossyjska rozciągła się dalej jak do Dardanellów; ostatniey uchylić niemoże, ponieważ już na nią rozwił, aby pod Admirał Malcolm odebrał rozkaz, aby pod żadnym pozorem nie dopuszczał i aby się w inne porty i brzegi rozciągała.

Mianowany Konsulem jenerałnym w Portugallii P. Chamberlain popłynie tam na okręcie Briton o 46 dniach.

Bank przynajmniej rewersy skarbowe po 4 za sto prowizyt. Na giełdzie tak mało znajdują gotówki, iż papiery bankowe tracą 5 od sta.

Posel Brazyljski miał wczoraj czynność w wydziale spraw zagranicznych.

W przeszłą Sobotę rano odjechał z Xiążę Chartres, udając się na wyspę Wight. Młody ten Xiążę zwiada najwiękciez miasto

Anglii i Szkocji i zamyśla powrócić tu na końcu Sierpnia. Towarzyszą mu, oprócz jego przewodników, Jenerał Baubraad i Lord Jerimyn, który znajdował się na wielkich wycieczkach w Epsom.

Gazeta *Examiner* donosi, że P. Brougham wezwany został od Xięcia Wellington, aby wszedł w służbę rządu. Mowią, że Lord Kanclerz złożyć chce swój urząd, że na jego miejsce nastąpi P. Starlett, a P. Brougham objąć ma urząd Adwokata jeneralnego.

Podług wieści Lord Althorp wniść ma do gabinetu, a P. Villier Stuart złożyć chce reprezentacją w Parlamencie. — Posiedzenia Parlamentu nie będą osobiście przez Króla, ale przez komisją zakończone.

Rząd przypuścić kolorowych ludzi na wyspie S. Łucyi (Antillach) do równych obywatelskich i politycznych praw z innemi mieszkańcami. Powyżsi mieszkańcy są po większej części Francuzi, i spodziewać się należy, iż Francuzi w posiadłościach swoich Martynice, i t. d. pójdzia za pięknym tym przykładem. PP. Fabien i Bisette podali już w tej mierze swe prośby do Izby Deputowanych.

W Dublinie odbył się niedawno liczne zgromadzenie przyjaciół obywatelskiej i religijnej wolności, na którym postanowiono, aby składka należąca dawniej do Katoликów w kwocie 5000 Fs. użytą była na mający nastąpić obior reprezentanta w hrabstwie Clary. Dwa głosy były tylko przeciwnie temu postanowieniu.

Cena zagranicznej pszenicy, której znaczną ilość wywieziono na targ tutejszy, spadła cokolwiek. Kraiowa zaś została w jednakowej od 70 do 78 szylingów za kwarter.

P. Robert Wilson ma być wkrótce do dawnego stopnia w wojsku przywróconym.

O wakującą reprezentacją od miasta Kambridgi ubiegają się PP. Banks i Cavendish; ostatni ma najszybciej widoków.

Zniknięcie wielu szanownych kobiet z Gravesend i okolic zrobiło wielką trwogę. Nikt nie mógł zgadnąć co te kobiety znały do nagłego oddalenia się i to o jednej godzinie, aż nakoniec jeden z opuszczonych mężów dowiedział się przecież: że udały się na pielgrzymkę do Ashton, dla oczekiwania tam młodego Schiloh czyli Messyasa, którego przybycie rzekoma prorokini Johanna Southcote przepowiadała! Pożniej dowiedziano się, że razem z kobietami zniknęła gotowizna z domów; między innymi jedna z Dam zabrała z sobą 500 Fs. dla udarowania młodego Schiloh.

Nowojorskie Gazety chwala bardzo stałe i mężne postępowanie teraźniejszego Prezydenta Jackson. Posłuchania nie trwają u niego jak kilka minut; wszystko jest z najsurowszą formalnością odbywane; obietnice nie mają miejsca; stanowi wszystko krótko i prędko. Postanowił znaczne przedsięwzięć reformy i żaden opieszalszy urzędnik niema się przy urzędzie utrzymać.

Z Madras piszą, że jeden z wnuków Szacha Perskiego napadł w Listopadzie r. z. na miasto Bassora w 1500 ludzi i zabrał w pieniądzech i klejnotach 25 rupiy. Z ludzi nie wielu jednak życie utraciło. Faktorya Angielska nie była wcale naruszona; i zajęła się potem wspaniałem opatrywaniem rannych. Mówią, iż Perski ten Xięże działał z własnej woli.

Podług doniesień z przykładka Dobrey Nadziei dnia 28 Marca był tam nadzwyczajny upał; cieplomierz Fahrenheita okazywał w cieniu 110 stopni ciepła.

Hr. Darnley podał Królowi prośbę, w której żąda przyznania sobie tytułu Xięcia Leppox.

Kapitan Parry miał u Xięcia Orleanu podczas jego tu pobytu posłuchanie i otrzymał w podarunku kosztowną złotą tabakierę.

Z rękodzielnych powiatów nadchodzą teraz pomyślniejsze wiadomości.

Mówią tu o wysłaniu znowu na morze Środkiemne 2 liniowych okrętów i tyluż fregat.

Vicerektor Uniwersytetu Koimbrę, P. de Andrade, znakomity i powszechnie szanowany mąż, uszedł przecież prześladowania rządu Don Miguela i przybył do Anglii.

Z Kopenhagi d. 13 Czerwca.

We Środę dnia 10 b. m. popłynął N. Król Jmóść na parowym statku Kiel do Luisenlund. Towarzyszą mu JJ. KK. Wysokości Następczyna Tronu Karolina, Xzję Fryderyk Karol i Xzję Fryderyk Ferdynand. Xiężna Wilhelmina odprowadziła J. K. M., aż do Dragoe z kąd udała się łądem napowrót do tutejszej stolicy.

Major Prangen z korpusu inżynierów udał się stąd do Holsteinu, dla należenia do kommissyi, która ma rozpoznać, czyli z Kiel do Hamburga zrobiony być może w prostej linii bity gościniec.

Xzję Chrystyan pojechał z Odense do Frydericia, dla znajdowania się na obrotach zgromadzonego tam woyska.

Wielki Cześnik, Hr. Bantzau-Breitenburg, i tajny konferencyjny Radca, Hr. Schimmelmann, pojechali do Holsteinu.

W roku przeszłym wywieziono z Danii Xięztw: 35,089 beczek mąki żytniej, 41,441 śloda, 2 mill. 144,929 żyta i 126,788 beczek siemienia.

Z Sztokolmu d. 12 Czerwca.

J. K. Wysokość Następca Tronu przedsięwzięcie intro podróż do Gotlandyi. Dnia 14 w wieczór zjedzie do Westerwick, z kąd

odpłynie do Gotlandyi, gdzie trzy dni zabawi. Od panowania Karola X. żaden z Xiążąt Królewskich nie odwiedził jeszcze tej wyspy.

Posel Niderlandski przy Dworze Petersburskim, Baron Heeckeren, który przed 14 laty dyplomatyczny swój zawód zaczął w Szwecyi, przybył tu i miał prywatne posłuchanie u J. K. Mci, który mu udzielił krzyż komanderski orderu Gwiazdy północnej. Baronowi Heeckeren towarzyszył Hr. Bearn, adjutant Posła Francuzkiego przy Dworze Petersburskim. J. K. M. udzielił ostatniemu order miecza.

Z Stambułu d. 25 Maja.

Oboz Sułtana przeniósł się z koszar Ramis Czyflik do Tarapii, gdzie z zwykłymi obrzędami zaniesiono S. Chorągiew Proroka. Sułtan, otoczony wszystkimi Ministrami, Kamakanami-Baszami, Seraskierem i licznym korpusem officerów iechał konno w prostym mundurze; liczne oddziały piechoty i jazdy otwierały i kończyły orszak, który jeszcze o godzinie ósmey z rana przy bukadział z Ramis-Czyflik wyruszył, a po południu w Tarapia stanął.

Nowy Wielki Wezyr Reszyd-Basza posiada w tym stopniu zaufanie Sułtana, że mu powierzył kierowanie działaniami wojennymi.

Przeznaczeni do przyięcia wkrótce przybyć tu maigcych Posłów Angielskiego i Francuzkiego Kommissarze (Mehmandare) w stopniu Kapidzi-Baschów, dla Posła Angielskiego P. Robert Gordon Arni-Effendy, a dla Francuzkiego Jenerała Guilleminot i Namili-Effendy wyiechali dziś do Dardanellów.

Minister — Rezydent Hispański opuścił wczoraj za pozwoleniem rządu swojego z całą rodziną stolicę tutejszą, a w czasie jego niebytności sprawować będzie interesu pierwszy Tłumacz poselstwa P. Suza.

DODATEK

DO N^{ro} 51.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 28 CZERWCA 1829 ROKU W NIEDZIELĘ.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumira.

Data i godzina	Barometr zreduk. na 0°	Therm: czyli stopizim i ciepła	Higrometr	Wiatr	Stan Atmosf.	UWAGI.
Czer: god: 7	cali lin: 27 6, 330	stopnie +15. 6	stop: 81	Połn: Za. słaby	Pogoda z chmur:	
12	" 6, 468	+19. 3	70	Połud: Ws. średni	" "	
23. 3	" 6, 390	+22. 3	64	Połn: Ws. słaby	" "	
9	" 6, 624	+14. 4	84	" "	Pogoda	
24. 7	27 6, 865	+13. 8	85	Połud: Ws. słaby	Pogoda	
12	" 6, 939	+20. 0	69	Północny słaby	Pogoda z chmur:	
3	" 6, 728	+22. 6	62	" "	" "	
9	" 6, 859	+16. 6	80	" "	" "	
25. 7	27 7, 189	+15. 4	86	Połud: Za. słaby	Pogoda	
12	" 7, 023	+23. 6	64	Połn: Ws. słaby	" "	
3	" 6, 637	+23. 0	62	" "	" "	
9	" 5, 018	+12. 8	80	" "	" "	
26. 7	27 5, 537	+19. 5	84	Połn: Ws. słaby	Pogoda	
12	" 5, 295	+22. 1	65	Połud: Za. słaby	Pogoda z chmur:	
3	" 4, 851	+24. 6	60	" "	" "	o g. 3 1/2 ciepła 254
9	" 4, 702	+18. 7	80	żaden	" "	

J. K. Steczkowski, A. O. A.

Z Warszawy d. 21 Czerwca.

General-Adjutant Hrabia Dymicz należelnie dowodzący 2gą Armią, złożył Najjaśniejszemu Cesarzowi i Królowi rapport usnowy następującej, datowany z Obozu pod wsią Madra dnia 31 Maja (12 Czerwca 1829.

Pozdrawiam najpoddanniej Waszą Cesarską Mość, zwycięstwem iak najzupełniej-

szem, utrzymanem w dniu 30 Maja (11 Czerwca) przez zwycięzką armię Waszej Cesarskiej Mości, nad Wielkim Wezwrem, przy wsi Kuławcze w bliskości twierdzy Szumli.

Z rapportu moiego z dnia 23 Maja (4 Czerwca) Wasza Cesarska Mość zawiadomionym byłeś o poruszeniu moim z pod twierdzy Sylistryi z korpusem Jenerala Hrabiego Pahlen, iak dla uszyczenia się z korp-

sem Jenerała Roth, iak również dla ocalenia ufortyfikowanego miasta Prawody, trzymanego przez dni 10 w oblężeniu przez Wielkiego Wezyra. Dla dopięcia tego dwoiakiego celu, a obok tego i dla zmuszenia Wielkiego Wezyra do stoczenia walnej bitwy, postanowiłem działać szabkiem poruszeniem na jego komunikacye do twierdzy Szumli rozciągające się, i w tym celu wyruszywszy z pod Sylistryi, poruczyłem oblężenie tej twierdzy Jenerał-Leytnantowi Krassowskiemu. Trudne i prawie niepodobne do przebycia drogi, zostały naprawione przez niespracowanych i zręcznych Pionierów 6go batalionu, i postanowiły armię w możności połączenia się w dniu 29 Maja (10 Czerwca) z Jenerałem Roth, oraz zaięcia nocną porą wawozów w tyle woyska nieprzyjacielskiego znajdujących się, a przez które tak żywności iako też wszelkie potrzeby wojenne dostarczane były woysku Wielkiego Wezyra.

Poruszenie moje z korpusem Hrabiego Pahlen, pod zastoną naszych partyzantów, było wykonnane tak skrycie, że zdziwiony Wezyr dowiedział się o tem dopiero wtenczas, kiedy wawóz przy Madra (na kartach oznaczony pod nazwiskiem Madarda) był już w naszej mocy; lecz i tu mniemał on, że jest to tylko część korpusu Jenerała Roth, który oddzielił 10 tysięcy woyska dla utrudnienia mu komunikacyi. W tym stanie rzeczy, pozbawionym będąc sposobów dostania swoich zapasów, Wielki Wezyr odstąpił od oblężenia twierdzy Prawody w dniu 23 po południu i wyruszył z całym woyskiem ku wawozom Kalewca, w zupełney nadziei zniszczenia tego małego korpusu.

Około 100 ludzi ieńców Tureckich, którzy za zbliżeniem się naszym dostali się w niewolę w dniach 23/9 i 29/10 na drodze od Turk-Arnautlar ku Janibazar i daley ku

Szumli, Jenerał-Leytnantowi Baronowi Kreutz składającemu naszą awangardę; jednogodnie zeznali, że Wielki Wezyr ze 40 tysiącami woyska znajduje się około Prawody, i nie wie bynajmniej o naszym przybliżeniu się. Te tak pomyslnie okoliczności dały mi czas i możność do zupełnego zrekonoskowania o świcie dnia 30/11 wszystkich dróg, przez któreby Wielki Wezyr mógł prześć ku Szumli, — i gdy niektrzy niewolnicy ujęci w zainowanym przez nas wawozie, powiedzieli że część armii Wezyra już w dniu 20/10 ku wieczorowi tam się przybliżała, lecz że sam Wezyr przechodzi boczną drogą od strony Markowce przez Komarewo i Marasz; dla tem pewniejszego więc o tem przekonania się, rozkazałem zrobić zrana o 9tej godzinie dnia 30/11 silny rekonesans 10 batalionom piechoty i 4 szwadronom jazdy z 12 działami artyleryi. Do czasu zbliżenia się naszego, nieprzyjaciel nie pokazywał więcej nad 3 tysiące ludzi piechoty, artyleryi i jazdy; lecz zaledwie kolumny nasze i artylerya posunęły się przeciwko niemu, natychmiast ukazała się regularna piechota nieprzyjacielska sformowana w czworoboki, jazda w kolumnach uszykowanych i liczna artylerya. Dowiedziałem się od ieńców, że sam Wielki Wezyr tu się znajduje z 22 pułkami piechoty regularney, kilku pułkami jazdy i do 15 tysięcy piechoty i jazdy Anatolskiej nieregularney. Nieograniczone mężstwo pułków naszych i chęć starcia się z nieprzyjacielem, zrzędziły że zaraz z początku przyszło do naykrwawszej bitwy, tak dalece, że znalazłem się w potrzebie posłać jeszcze dwie brygady piechoty z należąca do nich artylerya, iedną brygadą jazdy i iedną baterya pozycyyną konną.

To wzmacnienie sił, szczególniey zaś odznaczające się działanie bateryi pozycyyney konney Nro 19 pod osbistym dowód-

twem walecznego Jenerała Arnoldi, i dzielne ataki pułków Huzarskich Pawlogradzkiego i Irkuckiego, bój zrównały, i po nazyścięszew walce z iedney i drugiey strony, nieprzyjaciel odstąpił do lasu, gdzie zajął nader mocną i dogodną pozycyę, i zastawił pole bitwy pokryte trupami wyborowego swojego woyska regularnego. Po czterogodzinney najsilniejszey bitwie umilkł ogień z obu stron, z przyczyny wielkiego zmordowania się woioowników; czas ten został iednak użyty na przygotowanie sposobów, ażeby ostatni cios zadać Wezyrowi.

Rozkazałem zająć miejsce 6tey Dywizyi piechoty przez 5tą Dywizyją; wzmocniłem 2gą Huzarską przez trzecią, oraz całą linię boiową przez rezerwy korpusu Jenerała Roth 16tą i 19tą Dywizyją. Jenerał - Leytnantowi Baronowi Kreutz, który stał naprzeciwko Szumli, posłałem w rezerwę 3cią brygadę 11tey Dywizyi piechoty i Bukską Dywizyją Ułanów, z należącą do nich artyleryją.

Wszystkie te nowe przygotowania, obok strat poniesionych w pierwszey bitwie przez Wielkiego Wezyra, do tego stopnia przestraszyły go, że złożył radę woienną (podług zeznania wziętego w niewolę Bimbaszy), na której postanowiono cofnąć się przez Markowce, Komarowo ku Marasz. Lecz w ciągu trwającej jeszcze tej rady, wszystkie nasze kolumny z rozmaitych punktów poszły do ataku. Konna artyleryja pozycyina, wsparta 5tą Dywizyją piechoty, i pozycyina 16tey Brygady, przez trafne działania wysadziły na powietrze, z dwóch wystrzałów, kilka wozów naboioowych nieprzyjacielskich, co natychmiast nabawiło strachem nieprzyjaciela i zrzuciło ruch w jego szeregach. Toż samo spostrzeżono na wszystkich punktach jego linii boiowej, niemniej oznaki rychłego oddalenia się.

To się działo około 4tey godziny po południu. Natychmiast woyska nasze poszły szybko krokami na nieprzyjaciela; lecz on nie czując bliższego naciśnienia, pod przykryciem silnego ognia z artyleryi ratował się ucieczką, zostawiając na miejscu 40 dział ze

wszystkimi iaszczykami naboiowemi, cały obóz i bagaże, do 1500 niewolnika i 2000 zabitych z górą. Wzięty w niewolę Bimbasza i inni znaczniejsi officerowie twierdzą, że armia Wielkiego Wezyra nietylko jest rozbita, ale nawet że się znajduje w zupełnym nieładzie i prawie rozproszona, oraz że Wezyr zaledwie mógł uycść z ostatkiem jazdy, do czego dopomogła mu droga przez las idąca, długości 8 wiorst, która do tego stopnia jest zawałona bagażami nieprzyjacielskimi, że część naszej piechoty w marszu będącej, musiała być użyta do oczyszczenia tej drogi dla przeprowadzenia artyleryi. Jenerał Major Kupryanow, który tak mężnie bronił Prawy w ciągu dziesięciodniowego formalnego oblężenia, po oddaleniu się Wezyra udał się za nim w pogoń. Mam szczęście załączyć Waszey Cesarskiej Mości rapport w oryginalne o jego działaniach.

W chwili odesłania do Waszey Cesarskiej Mości naypeddanniejszego moiego doniesienia przez Rotmistrza gwardyi Xięcia Trubeckiego, występuje z całemi siłami ku Marasz, w nadziei zeyścia na tej drodze Wielkiego Wezyra z ostatkiem jego woyska. Niech BÓG pobłogosławi dokonać nam zwycięstwa przez ostateczne zniszczenie tej armii. Siła ta nasza w tej bitwie także jest zniesiona, a w szczególności w pułkach: Muromskim, 12 strzelców i Irkuckim huzarskim, w których waleczni woioownicy położyli ochoczo życie za wiarę, Monarchę i oyczyznę. Między raniżnemi znajdują się Jenerał - Majorowie Ostroszczenko i Glazenap; między zabitemi: Dowódca pułku 12go strzelców Podpułkownik Remling. Nie omieszkać donieść Waszey Cesarskiej Mości szczegółów o stracie naszey, iako też o tych wszystkich indywiduach, którzy się w tej znakomitey bitwie odznaczyli. Dwie chorągwie, które mi w tym momencie przysłano od Jenerała Hrabiego Pahlen ścigającego nieprzyjaciela, składam u stóp Waszey Cesarskiej Mości.

(podpisano) Jenerał - Adjutant;
Hrabia Diebitsch.

TEATR NARODOWY.

Towarzystwo Aktorów Polskich, sceny Lwowskiej, będzie miało zaszczyt dziś w Niedzielę, to jest dnia 28 Czerwca 1829 r., przedstawić Operę w 2ch aktach, pod tytułem: *Wisliczanki*.

DONIESIENIA.

Nro 374.

Dyrekcya Główna

Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Stósownie do Art: 124 Prawa Seymowego o Towarzystwie Kredytowym Ziemskiem ogłosza, iż Listy Zastawne sztuk 3 Lit: C. Nro 7645, 7646, 7647 wraz z dziesięcioma kuponami, skrajzone zostały właścicielowi Jackowi Mandeckiemu we Wsi Muliszowie Powiecie Radomskim, Województwie Sandomierskiem zamieszkałemu, który z tego powodu zaniósł żądanie do Dyrekcyi Głównej, o wygotowanie dla niego nowych Listów Zastawnych; wzywa się zatem wszystkich, którzyby do własności wspomnianych Listów prawai akowe rościeli, aby z takowemi do Dyrekcyi Głównej w Warszawie, w przeciągu roku jednego od dnia 15 Maja 1829 roku, jako daty pierwszego ogłoszenia, niezawodnie zgłosili się, inaczej rzeczono Listy Zastawne umorzone zostaną.

W Warszawie dnia 21 Lutego 1829 r.

Za Prezesa

Radca Dyrekcyi Głównej, M. Cissowski

Pisarz Dyrekcyi, Drewnowski.

Niżej podpisany Notaryusz zawiadomias, że nieruchomości po ś. p. Marvannie z Warzeckich Badeni pozostałe, to jest: Kamienica w Krakowie, w ulicy Stojarskiej pod Nroim 60 w Gminie I. do summy 33,950 Złp. 18 gr. oszacowana, i Wieś Prądnik Celarowski do Złp. 82,382 gr. 27 oceniona, w Okręgu Miasta Krakowa sytnowane, celem zrealizowania Massy i ułatwienia działu, na żądanie Sukcesorów mianowicie JW. Sebastyana Hrabia Badeniego, którego pełnomocnikiem W. Adam Krzyżanowski O. P. D. Zofii z Badenich Popielowej, Konstantego Popiel małżonki, Lidwki z Badenich Byszewskiej, Antoniego Byszewskiego żony, w Krakowie Nro 50 zamieszkańci mających, Sukcesorów nieobecnych Rozonow, których Kuratorem W. Leon Pszczołkowski Notaryusz, na sprzedaż przez publiczną Licytację, w moc Delegacyi od Wysokiego Trybunału dd. 9 Kwietnia r. b. do Nru 1442 wydanej, wystawione są.

Gdy Licytacje przedstawowcze pomientionych Realności w dniach 25 i 26 Maja oznaczonych dla braku licytantów bez skutku przeszły, terminy więc dalsze do Licytacji stanowiących ostatecznych tychże Realności, mianowicie Kamienicy na dzień 6, a Prądnika Celarowskiego na dzień 7 Lipca r. b. w kancelaryi podpisanego przy ulicy S. Jana Nro 466 o godzinie 10tej ranej, zaczeniaje pierwsze wywołanie od summ detakcyjnych wyżej wyrażonych, odbywać się mających stósownie do przepisu prawa naznaczone zostały.

Warunki, pod któremi też Licytacje odbywać się mają, akty detakcyi i wykazy Hypoteczne każdego dnia w kancelaryi podpisanego, w godzinach zwyczajnych przejrzeć można. — W Krakowie dnia 25 - 26 Maja 1829 r.

Olearski.

Dnia 2, 6 i następnich Lipca r. b. w godzinach zwyczajnych o 9tej z rana, a o 2giej z południa w Mieście Chrzanowie Okręgowem w Rynku licytowane będą publicznie, jako te: stoły, szafy, sekretarze porządne, komody, zegary, zwierciadła, kanapy, łóżka, rądle i dzbanki miedziane, kufrzy, talerze cynowe, lichtarze mrosiężne, brytanuy, wanna miedziana, korali dwa sznurki, łyżek srebrnych 12, szuby dwie i kozuch, Garniec czyli kociak miedziany duży, papieru 21 ryz, przyciery, ebręze, Dochody z domu Nro 338 i sklepa Nro 94 na lat trzy wydzierżawione zostaną; o warunkach przed Licytacją dowiedzieć się można; dzierżawiający złożyć Vadii Złp. 30; mających chęć kupna w oznaczone miejsce i czas zaprasza się. — W Chrzanowie d. 22 Czerwa 1829 r.

Tomasz Jaworski; Kom. Sąd.

Podpisany zawiadomias Szanowną Publiczność, iż Realność przy wsi narodowej Tonie o pół mili od Krakowa składająca się z morgów 10 obsianych i obsadzonych w pięknym położeniu i urodzaju Ziemiopłodów będąca; wraz z Domem, Stodołą, Sadkiem, Kołm i Bydlem; domowym i gruntowym nacyniem sprzedaje się; chęć przeto mający kupna tażową za gotowe pieniądze za umówioną cenę z podpisanyum wieczyste posiadac może.

W Toniach dnia 25 Czerwca 1829 r.

S. Kaczorowski.